22/07/2019

Η εικόνα της Παναγίας που εξαφανίστηκε για 170 χρόνια

/ Ορθόδοξες Προβολές

Η Παναγία η Πορταΐτισσα της Μονής Ιβήρων, είναι ένα από τα σπανιότερα και σημαντικότερα κειμήλια του Αγίου Όρους μαζί με την εικόνα της Παναγίας «Άξιον Εστίν». Η ιστορία της έχει κάνει πολλούς να δακρύσουν και ακόμη περισσότερους να πιστέψουν.

Ο θρύλος λέει πως όταν η εικόνα της «Παναγίας Πορταΐτισσας» χαθεί θα είναι σημάδι ότι πλησιάζει η Δευτέρα Παρουσία.

Η εκπληκτική ιστορία της εικόνας:

Σύμφωνα με την παράδοση, η εικόνα ανήκε σε μια οικογένεια που ζούσε στη Νίκαια της Μικράς Ασίας τον 8ο αιώνα. Το 829 μεσούσης της «εικονομαχίας» η γυναίκα που την είχε αναγκάστηκε να την ρίξει στην θάλασσα για να μην καταστραφεί από τους εικονομάχους. Η εικόνα έκτοτε παρέμενε χαμένη για 170 ολόκληρα χρόνια.

Μέχρι το 1004 – Όταν οι καλόγεροι της Μονής Ιβήρων βλέπουν φως στη θάλασσα ένα φως

Κάποιο βράδυ, όταν πια στη μονή του Κλήμενος αρχίζουν να κατοικούν Ίβηρες μοναχοί, θαυμάσιο φαινόμενο βάζει σε απορία τους μοναχούς της περιοχής: πύρινος στύλος στέκεται πάνω στη θάλασσα και φθάνει μέχρι τον ουρανό.

Το όραμα εξακολουθεί για μερικές μέρες και οι μοναχοί διακρίνουν στη βάση του στύλου μια εικόνα, που πλέει όρθια στα κύματα. Κάνουν δέηση στον Θεό, για να δοθεί ο ανεκτίμητος θησαυρός και η Θεοτόκος εμφανίζεται στον ευλαβή αναχωρητή Γαβριήλ τον Ίβηρα και τον διατάζει να περπατήσει στα κύματα, να πάρει την εικόνα της και να τη δώσει στον ηγούμενο και τους αδελφούς της μονής.

Ωστόσο, μετά την υποδοχή της και την τοποθέτησή της στο ναό, η εικόνα κατ΄ επανάληψη εξαφανιζόταν από αυτόν και βρισκόταν τοποθετημένη εσωτερικά πάνω από την πύλη της μονής.

Η Παναγία πληροφόρησε σε όνειρο τον άγιο Γαβριήλ ότι αυτή είναι η θέση που διάλεξε μόνη της για να φυλάγει αυτή τους μοναχούς και όχι να φυλάγεται από αυτούς.

Έτσι πήρε το όνομα Πορταϊτισσα και μέχρι σήμερα η παρουσία της στη μονή και στο Άγιον Όρος θεωρείται εγγύηση για την προστασία του Αγιορείτικου Μοναχισμού από τη Θεοτόκο. Αργότερα κτίστηκε παρεκκλήσι κοντά στο τείχος της μονής, όπου τοποθετήθηκε η εικόνα, ενώ έκλεισε η παλαιά και ανοίχθηκε άλλη μεγαλοπρεπέστερη είσοδος.

Τα θαύματά της είναι άπειρα όπως και το πλήθος των προσκυνητών της, ιδιαίτερα τον Δεκαπεντάυγουστο και τη Δευτέρα της Διακαινησίμου, που λιτανεύετε και γίνεται η ανάμνηση της εύρεσης της με λειτουργία σε παρεκκλήσι της παραλίας, στο σημείο ακριβώς που την έβγαλε από την θάλασσα ο Άγιος Γαβριήλ.